

Jak z toho ven?

Psal se rok 2025 a Čestmírovi (38 let) se poslední dobou nic nedařilo. Zejména jeho každodenní pokerové večery s několika přáteli se mu začaly stávat osudnými, neboť po poslední prohře dlužil více než 300 000 Kč. A nebyl to dluh jediný.

Proto se jednoho dne Čestmír rozhodl, že požádá o úvěr ve výši 110 000 Kč. Napadlo jej, jak by si poskytnutí úvěru mohl zajistit prostřednictvím své kamarádky Drahomily (40 let). Podle jeho představy mu měla vystavit nepravdivé potvrzení z jedné obchodní společnosti, že vydělává měsíčně 50 000 Kč. Drahomila poté, co jí Čestmír požádal o vystavení falešného potvrzení, nejprve váhala, ale nakonec se jí Čestmíra zželelo a potvrzení mu dne 7. 4. 2025 skutečně připravila. O dva dny později přišel Čestmír v dobré náladě do pobočky jedné z obchodních společností poskytujících spotřebitelské úvěry, kde za účelem sjednání úvěrové smlouvy předložil potvrzení o výši pracovního příjmu vystavené Drahomilou, dále prohlášení o tom, že žádné další úvěry, ani jiné dluhy, nemá, a požádal o poskytnutí úvěru ve shora uvedené výši.

Zaměstnanec úvěrové společnosti, když od Čestmíra přebíral jeho žádost o úvěr, si hned při běžné kontrole všiml, že údaje uváděné v potvrzení o výši pracovního příjmu neodpovídají údajům vedeným k této společnosti v obchodním rejstříku. Pojal proto podezření, že potvrzení je falešné a rozhodl se ihned telefonicky přivolat policii. V tento okamžik mu Čestmír ukázal za opaskem schovaný lovecký nůž a pod pohrůžkou podříznutí jej donutil položit telefon a vrátit předložené dokumenty, což zaměstnanec v obavě o svůj život učinil. Netřeba snad dodávat, že úvěrová společnost Čestmírovi úvěr neposkytla.

Praktická část písemné části závěrečné zkoušky

1. Jak trestněprávně posoudíme jednání Čestmíra? Odůvodněte.
2. Jak trestněprávně posoudíme jednání Drahomily? Odůvodněte.
3. Předpokládejme, že Čestmír dlužil mimo jiné na výživném na svého nezletilého syna Ignáce částku 12 000 Kč, pro což státní zástupce podal obžalobu k okresnímu soudu. Věc byla projednána v samostatném řízení. Neplacením výživného našťestí Ignác žádnou nouzi netrpěl. Čestmír v hlavním líčení doložil, že téhož dne celou částku uhradil prostřednictvím banky. Jak soud ve věci rozhodne? Odůvodněte.
4. V jiném trestním řízení o jiném trestném činu byla Drahomila pravomocně odsouzena k nepodmíněnému trestu odnětí svobody v trvání dvou let a zároveň jí bylo uloženo ochranné léčení protialkoholní v ambulantní formě, jež pokračovalo i po jejím propuštění na svobodu po vykonání celého uloženého trestu odnětí svobody dne 13. 5. 2018 a dosud nebylo ukončeno. Následně žila řádným životem až do skutku popsaneho v zadání. Bylo možné toto její odsouzení zahladit? Odůvodněte.
5. Na Čestmíra byla ve zcela jiné trestní věci u Okresního soudu v Děčíně podána obžaloba pro pokračující přečin poškození finančních zájmů Evropské unie podle § 260 odst. 1, 3 TZ, jehož jeden dílčí útok měl být spáchán v Děčíně, dva dílčí útoky v Mostu a další čtyři dílčí

útoky v Litoměřicích (*poznámka: Děčín, Most a Litoměřice jsou města v Ústeckém kraji a v působnosti Krajského soudu v Ústí nad Labem*). Předseda senátu Okresního soudu v Děčíně předložil věc Krajskému soudu v Ústí nad Labem k rozhodnutí o příslušnosti s odůvodněním, že příslušným má být Okresní soud v Litoměřicích, neboť se tam stalo nejvíce dílčích útoků tohoto pokračujícího trestného činu. Byl postup soudu správný? Odůvodněte.

6. Předpokládejme nyní, že poté, co bylo nařízeno veřejné zasedání o Čestmírově odvolání proti odsuzujícímu rozsudku, odvolací soud zjistil, že Čestmír již v průběhu hlavního líčení před soudem prvního stupně onemocněl těžkou duševní chorobou, která mu trvale znemožňovala chápat smysl trestního stíhání a soudního jednání. Žádná z dalších oprávněných osob odvolání nepodala. Jak bude v takovém případě odvolací soud postupovat? Odůvodněte.

Poznámka:

- 1. U všech závěrů obsažených v odpovědích týkajících se subsumpce případu pod zákonné ustanovení musí být ustanovení přesně citováno (nejen jeho název, ale i číslo paragrafu, odstavce, písmeno, alinea).*
- 2. Při subsumpci musí být provedena konfrontace požadavků obsažených v zákonném ustanovení se skutkovým zjištěním (podobně jako to činí soud ve výroku rozsudku).*
- 3. Závěry obsažené v odpovědích musí být náležitě odůvodněny (např. třeba uvést, proč určité jednání posuzovat jako účastenství ve formě návodu a nikoli jako spolupachatelství).*

Teoretická část písemné části závěrečné zkoušky

Poznámka:

Teoretická část státní závěrečné zkoušky nijak přímo nenavazuje na zadání praktické části státní závěrečné zkoušky.

7. Jan a Petr, studenti právnické fakulty, dlouze diskutovali o problematice účastenství v trestním právu. Které z následujících tvrzení vystihuje tzv. nezdařený návod:
 - a. návodce v jiném vzbudil rozhodnutí spáchat trestný čin), ale pachatel se dosud z různých důvodů o čin ani nepokusil (např. byl zadržen při přípravě činu)
 - b. návodce se snažil vzbudit rozhodnutí spáchat trestný čin v jiném, který se však nenechal k činu svést a návodu odolal.
 - c. návodce chtěl v jiném vzbudit rozhodnutí, ale neví, že pachatel je již rozhodnut.
 - d. návodce jiného utvrzoval v jeho rozhodnutí spáchat trestný čin.
8. Jak označujeme situaci, pokud pachatel učiní vše, co považuje za nezbytné k dokonání trestného činu, avšak k jeho dokonání přesto nedojde (např. pachatel vystřelí na jiného v úmyslu ho usmrtit, avšak buď jej nezasáhne, anebo jej sice zasáhne, ale pouze zraní)? Jedná se o tzv.:
 - a. kvalifikovaný pokus.
 - b. pokus kvalifikované skutkové podstaty.
 - c. pokus neukončený.
 - d. pokus ukončený.
9. Studenti právnické fakulty se vyučujícího trestního práva zeptali, z jakého důvodu je vyloučen jednočinný souběh mezi privilegovanou skutkovou podstatou a základní skutkovou podstatou (např. § 141 odst. 1 TZ vůči § 140 odst. 1 TZ) a dále méně závažné formy účastenství na trestném činu vůči závažnějším (např. pomoc vůči organizátorství). Jakou odpověď by měli od svého vyučujícího obdržet?
 - a. V obou případech je důvodem specialita.
 - b. V obou případech je důvodem subsidiarita.
 - c. V prvním případě je důvodem subsidiarita, ve druhém případě specialita.
 - d. V prvním případě je důvodem specialita, ve druhém případě subsidiarita.
10. Dosud netrestaný obviněný Ondřej byl stíhán pro skutek právně kvalifikovaný jako zvlášť závažný zločin loupeže podle § 173 odst. 1, odst. 2 písm. c), odst. 4 TZ spáchaný ve prospěch organizované zločinecké skupiny. V jakém rozmezí trestní sazby bude soud ukládat Ondřejovi trest, neshledá-li současné naplnění důvodů pro mimořádné snížení trestu odnětí svobody?
 - a) V rozmezí 17 až 24 let.
 - b) V rozmezí 10 až 18 let.
 - c) V rozmezí 10 až 20 let.
 - d) V rozmezí 12 až 24 let.
11. Trestní senát krajského soudu se odebral k závěrečné poradě. Senát je složen ze dvou přísedících (Daniel – 55 let, ve funkci přísedícího 1 rok, Eva – 45 let, ve funkci přísedící 2 roky) a předsedy senátu (František - 38 let, ve funkci 6 měsíců). V jakém pořadí budou hlasovat?
 - a. Nejdříve Daniel, posléze Eva a jako poslední František.

- b. Nejdříve Eva, poté Daniel a jako poslední František.
 - c. Nejdříve František, poté Daniel a jako poslední Eva.
 - d. Nejdříve František, poté Eva a jako poslední Daniel.
12. Obviněný při svém výslechu v přípravném řízení uvedl, že trestný čin krádeže vloupáním nespáchal, protože v době činu byl prokazatelně doma. Do kterých skupin důkazů tato výpověď obviněného patří?
- a. ospravedlňující, původní a přímý.
 - b. ospravedlňující, odvozený a nepřímý.
 - c. usvědčující, původní a přímý.
 - d. usvědčující, odvozený a nepřímý.
13. V trestním řízení vedeném proti obviněnému se poškozený řádně a včas připojil se svým návrhem na náhradu škody ve výši 100 000 Kč. Kterým z následujících způsobů, nemohl trestní soud o podaném nároku rozhodnout:
- a. částečně přiznat (uložit povinnost) a částečně odkázat na řízení ve věcech občanskoprávních, pokud jej shledá částečně důvodným.
 - b. zcela přiznat (uložit povinnost), pokud jej shledal důvodným.
 - c. zamítnout nárok, pokud dospěl k závěru, nárok není důvodný.
 - d. odkázat na řízení ve věcech občanskoprávních, pokud obžalovaného zprostil obžaloby.
14. Státní zástupce hodlá podat obžalobu na obviněného mladistvého. Jakým primárním kritériem se bude řídit při úvahách, u kterého soudu má z hlediska místní příslušnosti podat obžalobu?
- a. Primární je místo, v jehož obvodu čin vyšel najevo.
 - b. Primární je místo, v jehož obvodu bylo provinění spácháno.
 - c. Primární je místo, kde se mladistvý zdržuje nebo kde pracuje, přičemž až subsidiárně může být určující místo, kde má mladistvý stálé bydliště.
 - d. Primární je místo, kde má mladistvý stálé bydliště, přičemž až subsidiárně může být určující místo, kde se mladistvý zdržuje nebo kde pracuje.

Řešení:

1. Čestmír spáchal pokus přečinu úvěrového podvodu podle § 21 odst. 1 TZ k § 211 odst. 1, odst. 4 TZ ve vícečinném souběhu se zločinem vydírání § 175 odst. 1, 2 písm. c) TZ.

Z hlediska trestního práva jsou relevantní skutečnostmi, že Čestmír při sjednání úvěrové smlouvy předložil nepravdivé potvrzení o zaměstnání a příjmech, jakož i prohlášení o tom, že žádné jiné úvěry ani další dluhy nemá, dále že požádal o poskytnutí úvěru ve výši 110 000 Kč a že chvíli, kdy se zdál být pokus úvěrového podvodu odhalen zaměstnancem úvěrové společnosti, pojal rozhodnutí zamezit mu v přivolání policie a odebrat mu důkazy svého jednání tak, že jej ukázáním zbraně (za opaskem loveckého nože) a pod pohrůžkou podříznutí přinutil, aby položil telefon, kterým chtěl přivolat policii, a aby mu vrátil předložené zfalšované dokumenty.

Čestmírovo jednání lze předně právně kvalifikovat jako **pokus přečinu úvěrového podvodu podle § 21 odst. 1 TZ k § 211 odst. 1, 4 TZ**, neboť při sjednávání úvěrové smlouvy uvedl nepravdivé údaje, kdy jeho jednání bezprostředně směřovalo ke způsobení větší škody, tj. škody dosahující částky nejméně 100 000 Kč [§ 138 odst. 1 písm. c) TZ].

Již pouhým uvedením nepravdivých údajů při sjednávání úvěrové smlouvy je přečin úvěrového podvodu dokonán a není třeba, aby bylo skutečně uzavření úvěrové smlouvy dosaženo. Za těchto okolností, kdy se u základní skutkové podstaty (§ 211 odst. 1 TZ) nevyžaduje způsobení škody ani obohacení pachatele, Čestmír přečin úvěrového podvodu, v rámci základní skutkové podstaty, dokončil. Jeho úmysl však směřoval k dosažení úvěru ve výši 110 000 Kč, což je podle výkladového ustanovení **§ 138 odst. 1 písm. c) TZ větší škoda**. Jelikož kvalifikovaná skutková podstata (§ 211 odst. 1, 4 TZ) vyžaduje, aby byla škoda způsobena („*způsobí-li činem uvedeným v odstavci 1 větší škodu*“), a Čestmírovi úvěr poskytnut nebyl, tudíž ke způsobení škody nedošlo, je na místě posoudit jednání jako pokus přečinu úvěrového podvodu podle § 21 odst. 1 TZ k § 211 odst. 1, 4 TZ, neboť jeho jednání bezprostředně směřovalo ke způsobení větší škody, k čemuž však nedošlo, neboť se nerozvinul následek vymezený v § 211 odst. 4 TZ (srov. zadání: „*Netřeba snad dodávat, že úvěrová společnost Čestmírovi úvěr neposkytla*“).

Uvedeného trestného činu se dopustil v úmyslu přímém, neboť věděl, že může porušit zájem na ochraně vlastnického práva, resp. na řádném fungování právních poměrů, které vyplývají z uzavřených úvěrových smluv, a tento zájem porušit chtěl **[§ 15 odst. 1 písm. a) TZ]**, přičemž jeho přímý úmysl směřoval rovněž k okolnosti podmiňující použití vyšší trestní sazby, tedy ke způsobení větší škody v částce 110 000 Kč, přestože, pokud jde o zavinění u tohoto těžšího následku, postačí nedbalost [§ 17 písm. a) TZ].

Dále Čestmír ve chvíli, kdy se zdál být pokus úvěrového podvodu odhalen zaměstnancem, pojal další rozhodnutí zamezit zaměstnanci v přivolání policie a odebrat mu důkazy svého jednání tak, že jej ukázáním zbraně (za opaskem schovaného loveckého nože) a pod pohrůžkou podříznutí přinutil, aby položil telefon, kterým chtěl přivolat policii, a aby mu vrátil předložené dokumenty.

Pohrůžka násilím nemusí být výslovná, ale postačí, že pachatel jiným způsobem dává najevo donucovanému, že násilí vůči němu bude v případě nevyhovění provedeno, a proto za pohrůžku násilí ve smyslu § 175 odst. 1 TZ o trestném činu vydírání je možno považovat jednání pachatele, který ve snaze dosáhnout svého záměru, k jehož splnění poškozeného nutí, nakládá se zbraní tak, aby bylo zřejmé, že by ji mohl použít způsobem, k němuž je určena, aniž by takovou možnost vyjádřil slovně.

Trestný čin vydírání je spáchán se zbraní ve smyslu § 175 odst. 2 písm. c) TZ nejen tehdy, jestliže pachatel užije zbraň k přímému fyzickému násilí vůči osobě, aby dosáhl svého cíle, ale i tehdy, jestliže užije zbraň k zastrašování pohrůžkou, že užije zbraň k fyzickému útoku vůči napadenému, nesplní-li to, k čemu ho nutí.

Ke spáchání trestného činu se zbraní srov. § 118 TZ, podle kterého „*Trestný čin je spáchán se zbraní, jestliže pachatel (...) užije zbraně k útoku, k překonání nebo zamezení odporu anebo jestliže ji k tomu účelu má u sebe; zbraní se tu rozumí, pokud z jednotlivého ustanovení trestního zákona nevyplývá něco jiného, cokoli, čím je možno učinit útok proti tělu důraznějším.*“ Lovecký nůž je jistě věcí, kterou je možno učinit útok proti tělu důraznějším. Jde tedy o zbraň ve smyslu § 118 TZ.

Tedy Čestmír pod pohrůžkou násilí nutil jiného, aby něco konal a opominul, čímž dále naplnil všechny znaky skutkové podstaty **zločinu vydírání podle § 175 odst. 1, odst. 2 písm. c) TZ**. Zločinu vydírání se dopustil v úmyslu přímém, neboť věděl, že může porušit zájem na ochraně svobody rozhodování člověka, a tento zájem porušit chtěl [§ 15 odst. 1 písm. a) TZ]. Ve vztahu k okolnosti podmiňující použití vyšší trestní sazby, tj. spáchání trestného činu se zbraní [§ 175 odst. 1, 2 písm. c) TZ], půjde rovněž o úmysl přímý.

Uvedené trestné činy je nezbytné posuzovat jako **dva skutky**, neboť trestné činy byly spáchány ve **vícečinném souběhu** (tzv. reálné konkurenci). Čestmír nejdříve v souvislosti se sjednáním úvěrové smlouvy předložil nepravdivé potvrzení o zaměstnání a příjmech, jakož i prohlášení o tom, že žádné jiné úvěry ani další dluhy nemá, a konečně, že požádal o poskytnutí úvěru ve výši 110 000 Kč. Čestmír pojal úmysl použít zbraň k vydírání až v momentu, kdy bylo odhaleno jeho předchozí protiprávní jednání, aby tak dosáhl navrácení zfalšovaných dokumentů a zbavil se tak důkazů prokazujících jeho protiprávní jednání. Původním záměrem bylo uzavřít na podkladě těchto dokumentů smlouvu o úvěru, teprve později, když se situace změnila a jeho podvodný záměr byl odhalen, se rozhodl dalším protiprávním jednáním (pohrůžkou podříznutí) dosáhnout vydání zfalšovaných dokumentů zpět a zabránit zaměstnanci v přivolání policie.

Trestný čin úvěrového podvodu podle § 211 odst. 1, 4 TZ je **přečinem ve smyslu § 14 odst. 2 TZ**. Trestný čin vydírání podle § 175 odst. 1, 2 TZ je **zločinem ve smyslu § 14 odst. 3 TZ**.

2. Drahomila spáchala účastenství ve formě pomoci k pokusu přečinu úvěrového podvodu podle § 24 odst. 1 písm. c) TZ, § 21 odst. 1 TZ k § 211 odst. 1, odst. 4 TZ.

Pachatelem trestného činu úvěrového podvodu spáchaného podvodným jednáním při sjednávání úvěrové smlouvy může být pouze ten, kdo je smluvní stranou takové smlouvy.

Osoba, která smluvní straně úvěrové smlouvy toliko opatří potřebné nepravdivé podklady, může být jen pomocníkem, přičemž o pomoc ve smyslu § 24 odst. 1 písm. c) TZ půjde jen v případě, v němž jednání pachatele – smluvní strany úvěrové smlouvy – dosáhne stadia pokusu nebo dokonání trestného činu (zásada akcesority účastenství v rovině kvantitativní, která je splněna; srov. též návětí § 24 odst. 1 TZ). Ze shora řečeného současně vyplývá, že nemůže jít tedy o spolupachatelství Drahomily trestného činu úvěrového podvodu, jehož se ve stadiu pokusu dopustil (jako pachatel) Čestmír.

K odůvodnění právní kvalifikace pokusu přečinu podvodu podle § 21 odst. 1 TZ k § 211 odst. 1, odst. 4 TZ srov. přiměřeně odpověď na otázku č. 1.

Ze zadání vyplývá, že se Čestmír, smluvní strana úvěrové smlouvy, o přečin úvěrového podvodu uvedením nepravdivých údajů při sjednávání úvěrové smlouvy pokusil a je tak na místě vést Drahomilu k odpovědnosti za účastenství ve formě pomoci podle § 24 odst. 1 písm. c) TZ k pokusu přečinu úvěrového podvodu podle § 21 odst. 1 TZ k § 211 odst. 1, 4 TZ.

3. Soud rozhodne zprošťujícím rozsudkem podle § 226 písm. e) TŘ, neboť trestní odpovědnost za trestný čin zanedbání povinné výživy zanikla v důsledku užití § 197 TZ.

Čestmír byl obžalován z trestného činu zanedbání povinné výživy (srov. zadání: „Čestmír dlužil mimo jiné na výživném na svého nezletilého syna Ignáce částku 12 000 Kč, pro což státní zástupce podal obžalobu k okresnímu soudu“).

Věc byla projednána v samostatném řízení. V rámci hlavního líčení Čestmír doložil, že téhož dne celou částku uhradil prostřednictvím banky. Čestmír tedy splnil svoji povinnost dříve, než soud prvního stupně počal vyhlašovat rozsudek, trestný čin zanedbání povinné výživy, pro který byla podána obžaloba, neměl trvale nepříznivých následků, přičemž vyživovací povinnost Čestmír splnil v celé výši.

Zcela na místě je tak užití zvláštního ustanovení o účinné lítosti ve smyslu § 197 TZ, přičemž Čestmírova trestní odpovědnost za trestný čin zanedbání povinné výživy podle § 196 (patrně odst. 1) TZ zanikla v důsledku aplikace § 197 TZ.

Konsekvencí proto bude vydání zprošťujícího rozsudku podle § 226 písm. e) TŘ, neboť podle tohoto ustanovení „Soud zproští obžalovaného obžaloby, jestliže na základě důkazů předložených v hlavním líčení státním zástupcem a případně doplněných soudem, a to i k návrhům ostatních stran ...e) trestnost činu zanikla.“

4. Odsouzení Drahomily nebylo možné zahladit, neboť dosud nebylo ukončeno její ochranné léčení (§ 105 odst. 7 TZ).

Ze zadání vyplývá, že vůči Drahomile nebylo její protialkoholní ochranné léčení v ambulantní formě, které jí bylo uloženo spolu s trestem, o jehož zahlázení se nyní jedná, ukončeno (pokračovalo i po jejím propuštění, kdy jinak žila požadovanou dobu řádným životem).

V takovém případě však nelze její odsouzení zahladit (§ 105 odst. 7 TZ), a to i přes skutečnost, že již uplynula doba pěti let vedení řádného života vyžadovaná ustanovením § 105 odst. 1 písm. c) TZ.

Soud podle § 105 odst. 1 písm. c) TZ zahladí odsouzení, vedl-li odsouzený po výkonu nebo prominutí trestu anebo po promlčení jeho výkonu řádný život nepřetržitě po dobu nejméně pěti let, jde-li o odsouzení k trestu odnětí svobody převyšujícímu jeden rok. **Podle § 105 odst. 7 TZ** platí, že „*I v případě, že uplynula doba uvedená v odstavci 1, odsouzení nelze zahladit, nebylo-li dosud vykonáno nebo jinak ukončeno uložené ochranné opatření*“.

5. Postup soudu správný nebyl. Správně měl soud nařídit předběžné projednání obžaloby [§ 186 odst. 1 písm. a) TŘ] a předložit věc podle § 188 odst. 1 písm. a) TŘ Vrchnímu soudu v Praze. Tento soud podle § 24 odst. 1 TŘ rozhodne o příslušnosti Krajského soudu v Ústí nad Labem, neboť je věcně a místně příslušným k projednání věci v prvním stupni [§ 17 odst. 1 písm. c) TŘ].

Trestný čin poškození finančních zájmů Evropské unie podle § 260 odst. 1, 3 TZ je uveden v taxativním pozitivním výčtu **§ 17 odst. 1 písm. c) TŘ**, podle kterého koná v prvním stupni řízení krajský soud i tehdy, je-li dolní hranice trestu odnětí svobody nižší než uvedená v § 17 odst. 1 věty první TŘ, a proto o něm koná v prvním stupni řízení krajský soud (v daném případě: Krajský soud v Ústí nad Labem).

Podle § 185 odst. 1 TŘ obžalobu u soudu podanou přezkoumá předseda senátu a podle jejího obsahu a podle obsahu spisu posoudí, zda je ji nutno předběžně projednat v zasedání senátu anebo zda může nařídit o ní hlavní líčení.

Předseda senátu nařídí předběžné projednání obžaloby, má-li za to, že věc patří do příslušnosti jiného soudu [§ 186 odst. 1 písm. a) TŘ]. Je proto na místě v rámci **předběžného projednání obžaloby postupem podle § 188 odst. 1 písm. a) TŘ usnesením rozhodnout o předložení věci k rozhodnutí o příslušnosti soudu**, který je nejbližše společně nadřízen jemu a soudu, jenž je podle něj příslušný (nejbližše společně nadřízeným Okresnímu soudu v Děčíně a Krajského soudu v Ústí nad Labem je Vrchní soud v Praze), má-li za to, že sám není příslušný k jejímu projednání.

Vrchní soud v Praze pak usnesením podle **§ 24 odst. 1 TŘ** rozhodne, že k projednání a rozhodnutí věci je v prvním stupni příslušný Krajský soud v Ústí nad Labem, právě s odkazem na taxativní výčet trestných činů podle § 17 odst. 1 písm. c) TŘ, neboť Okresní soud v Děčíně není věcně příslušným soudem k projednání a rozhodnutí věci (§ 16, 17 TŘ).

6. Odvolací soud napadený rozsudek usnesením zruší a trestní stíhání Čestmíra zastaví podle § 257 odst. 1 písm. c) TŘ, neboť je tu okolnost, jež by odůvodňovala zastavení trestního stíhání soudem prvního stupně [§ 223 odst. 1 TŘ z důvodu § 11 odst. 1 písm. g) TŘ].

Skutečnost, že Čestmír pro duševní chorobu, která nastala až po spáchání trestného činu a která mu trvale znemožňuje chápat smysl trestního stíhání, je důvodem pro zastavení trestního stíhání soudem podle § 223 odst. 1 TŘ z důvodu § 11 odst. 1 písm. g) TŘ.

Trestní stíhání nelze zahájit, a bylo-li již zahájeno, nelze v něm pokračovat a musí být zastaveno proti tomu, jemuž duševní choroba, která nastala až po spáchání činu, trvale znemožňuje chápat smysl trestního stíhání [§ 11 odst. 1 písm. g) TŘ].

S ohledem na to, že soud prvního stupně neměl v takovém případě rozhodovat rozsudkem, ale měl správně usnesením trestní stíhání zastavit podle § 223 odst. 1 TŘ z důvodu § 11 odst. 1 písm. g) TŘ, je v takovém případě odvolací soud podle § 257 odst. 1 písm. c) TŘ odvoláním napadený rozsudek povinen zrušit a trestní stíhání Čestmíra zastavit.